

פרשת בְּשַׁלַּח

וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיֹּלֶךְ יְהוָה אֶת-הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֶזְרָה כָּל-הַלַּיְלָה וַיִּשָּׂם אֶת-הַיָּם לְחָרְבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם. וַיָּבֵאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׁמָאלָם וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיֹּלֶךְ יְהוָה אֶת-הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֶזְרָה כָּל-הַלַּיְלָה וַיִּשָּׂם אֶת-הַיָּם לְחָרְבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם. וַיָּבֵאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִיַּמִּינָם וּמִשְׁמָאלָם

(שמות פרק יב פסוקים כא-כז)

מה בפרשה? בפרשת בשלח בני ישראל יוצאים ממצריים אל המדבר. בדרך לוקח משה את עצמות יוסף עמו על מנת להביא אותן לארץ כנען. אלוהים הולך לפני בני ישראל ביום כעמוד ענן שמראה להם את הדרך ובלילה כעמוד אש שגם מאיר להם את הדרך. אלוהים מחזק את ליבו של פרעה פעם נוספת ופרעה מחליט לרדוף אחרי בני ישראל על מנת להחזיר אותם לעבדות במצריים. בני ישראל כלואים בין ים סוף ובין המצרים הרודפים אחריהם. העם מפחד מאוד ואומר "המבלי אין קברים במצריים לקחתנו למות במדבר?" (שמות יד 11). בני ישראל חשים שהיה עדיף להם להיות עבדים במצרים מאשר למות במדבר. משה מעודד את העם שמיד יראו את כוחו של אלוהים אשר יציל אותם.

בפרשה זו אנו רואים את אלוהים מלמד את משה כיצד להיות מנהיג. כשמשה מביא את תלונות העם בפניו הוא אומר לו "מה תצעק אלי? דבר אל בני ישראל ויסעו". אלוהים מצווה על משה להרים את מטהו מעל הים ולבקוע אותו לשניים. בני ישראל עוברים בתוך הים כאילו היו הולכים על היבשה והמים עומדים כחומה מימינם ומשמאלם.

פרעה ופרשיו רודפים אחרי העם אל תוך הים אך אלוהים מצווה על משה להרים את מטהו מעל הים שוב והים נסגר על המצרים ומטביע את כולם. בני ישראל רואים את הנס הגדול ומאמינים שוב באלוהים ובמשה. משה שר את שירת הים המפורסמת. מרים וכל הנשים יוצאות בתופים ובמחולות ומרים מובילה את השירה.

בפרשת בשלח מרבים בני ישראל להתלונן בפני משה על התנאים במדבר, אין להם מה לשתות ולאחר מכן אין להם מה לאכול. בכל פעם פותר להם אלוהים את הבעיה בעזרת נס. על מנת להאכיל את העם הרעב ממטיר אלוהים מן מהשמיים שהיה כמו לחם עבור העם וטעמו כ"צפיחית בדבש". המן משמש גם כמבחן לעם לראות אם יבצעו את הוראות אלוהים. אלוהים מצווה עליהם לא לצאת ללקט את המן בשבת אלא להסתפק במנה הכפולה שקיבלו ביום שישי. העם לא מקשיב ויוצא ללקט את המן בשבת אך לא מוצא אותו בשדה.

לבסוף לומדים בני ישראל לא לצאת ללקט את המן בשבת ולסמוך על אלוהים שייתן להם מנה כפולה ביום שישי. אהרון הכהן שומר מן בצנצנת שאמור להישמר לכל הדורות לפני אלוהים.

עם ישראל נלחם בעמלק, כאשר משה מרים ידיו עם ישראל מנצח וכשהוא מוריד אותן עם ישראל מפסיד. אהרון וחור תומכים בידיו של משה ועוזרים לו להחזיק אותן גבוה. לבסוף מנצח יהושוע את עמלק בקרב זה.

הצעה ליצירה ים סוף

המזוזה, בצורתה וצבעיה, מספרת לכל מי שעומד בפתח קצת על בני הבית. היא גם מסמנת כי בבית זה חיים אנשים יהודים. נכון שלט לדלת שיספר עוד עלינו!

- חומרים**
- בריסטול כחול או ירוק
  - צבעי גואש: כחול וירוק
  - טושים
  - ניילון נצמד
  - נייר דבק

תהליך היצירה

- נצייר על הבריסטול בעזרת הטושים את קרקעית הים-דגים, אלמוגים חול ועוד.
- חשוב להבטיח את עמידות העבודה על ידי ניילון הבריסטול בשלב זה.
- נכסה את כל היצירה בניילון נצמד מבלי להצמיד את הניילון לדף עדיין.
- נטפטף על הים שציירנו כמויות קטנות של גואש כחול וירוק.
- נדביק את הניילון הנצמד מאחורה בעזרת נייר דבק.
- נמרח את הגואש באופן שווה על כל הבריסטול
- כעת יש לנו ים סוף. אם נעביר יד במרכזו נראה את המים זזים לצדדים וחושפים את חיי הים מתחתם. אפשר גם להוסיף בובות קטנות ולהמחזז את חציית ים סוף.

אגדה לשבת

איזה נס! בני ישראל הולכים בתוך ים סוף כאילו היה יבשה, הים עומד מימנים ומשמאלם כחומה. המצרים הרכובים על סוסים, רודפים אחרי בני ישראל בכל כוחם. הם נכנסים לים ורוכבים בתוכו אחרי העם. כשאחרון הילדים של עם ישראל מניח את רגלו על שפת ים סוף מתחיל הים להיסגר על המצרים. המצרים הרשעים טובעים בים ונעלמים. מרכבותיהם המפוארות נשטפות אל חוף הים מעוצמת הגלים.

המלאכים, שראו את הכל מלמעלה מתרגשים מאוד. "בואו נלך לפני אלוהים ונשיר לו את השירה היפה ביותר ששרנו אי פעם" מציעים המלאכים זה לזה. "אחרי נס כל כך גדול צריך לשיר שיר כה יפה, שכולם יידעו כמה חזק וגדול אלוהים וכמה אנחנו מודים לו על שהציל את בני ישראל".

המלאכים מחליטים "נעמוד לפני אלוהים ונשיר לו שיר מלאכים מרגש כדי לחגוג את הנס שנעשה לעם ישראל" הם עומדים שורות-שורות ומתחילים לשיר. קולותיהם נשמעים כמו מקהלה של פעמונים קטנטנים המלווים באלף מייתרי נבל. השירה כל כך יפה שכל מי ששומע אותה מתחיל מיד לבכות.

אך פתאום קול גדול כרעם מתגלגל עוצר את השירה היפה. העולם כולו משתק ונשמע רק קולו של אלוהים: "מעשי ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה לפני?" אלוהים כועס מאוד המצרים שטובעים בים הם בניו והוא איננו שמח על מפתם.

"אינכם צריכים לשמוח לאיד!" "אפילו אם המצרים היו רעים מאוד הם עדיין היו בני אדם שבראתי במו ידי!" התביישו המלאכים בשמחתם ומיהרו לפזר את המקהלה. מאז אותו היום הקפידו המלאכים לשמור על כל בני האדם בכל העמים, על הרעים ועל הטובים גם יחד. לכל אדם יש מלאכים ששומרים עליו תמיד.

מבוסס על תלמוד בבלי מסכת מגילה דף י עמוד ב | אמר רבי יוחנן: מאי דכתיב "ולא קרב זה אל זה כל הלילה"? בקשו מלאכי השרת לומר שירה, אמר הקדוש ברוך הוא: מעשה ידיי טובעין בים ואתם אומרים שירה!?

הצעה לפעילות שיחות לשבת

- מדוע לדעתכם אלוהים כעס על המלאכים כאשר המצרים טבעו בים סוף?
- מדוע אלוהים התעצב כשטבעו המצרים? הרי הוא אחראי לטביעתם!
- האם ראייתם פעם נס מתרחש לנגד עיניכם? מהו נס לדעתכם?

הבלוג של מיה נולד במטרה להמשיך את המסורת היהודית של קריאה בפרשת השבוע, אשר הופכת את התורה לחלק מחיי היום יום שלנו ואת הטקסטים היהודיים העתיקים לרלבנטיים. בבלוג של מיה תוכלו למצוא פעילויות מגוונות העוסקות בפרשות השבוע, אשר יסייעו לכם להפוך את סיפורי התורה גם לחלק מעולמם של ילדים. מיה, בעלת תואר ראשון בחינוך ובמקרא ורכזת החינוך לגיל הרך בקהילת בית דניאל בתל אביב וגם המקימה והמנהלת את זולזו, מרכז הורות ומשחיקה בבית דניאל. **צילומים: עומר גרייסמן**

לפרשות נוספות - www.reform.org.il לתגובות - info@reform.org.il